

การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน
ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
The Development of a Learning Management Plan to Enhance Sight-
Reading Skills Using the Backward Design Approach for Saxophone
Students at the College of Dramatic Arts

อรปรียา วิริโยธิน* วรินธร สีเสียดงาม ณัฐศรัณย์ ทฤษฎิคุณ

Ornpreeya Wiriyothin* Warinthorn Sisiadngam, Natsarun Tissadikun

สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*

Music Education Department, College of Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.,อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา^{2,3}

Assistant Professor Dr., Doctoral Thesis Advisor, Rajabhat Bansomdejchaopraya University

Ornpreeya.w@cdapt.bpi.ac.th

Received: January 18, 2025

Revised: February 25, 2025

Accepted: March 7, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน สกิดิที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 16 ชั่วโมง 2) ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนนั้นมีความแตกต่างกันทางนัยยะสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($M = 17.40, SD = 1.12$) สูงกว่าก่อนเรียน ($M = 11.30, SD = 1.29$) 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ่านโน้ตฉบับพลันนั้นมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดี ($M = 4.39, SD = 0.63$)

คำสำคัญ: แผนการจัดการเรียนรู้ แนวทางการสอนแบบย้อนกลับ ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน แซกโซโฟน

Abstract

This research aimed to: 1) develop a learning management plan to enhance sight-reading skills based on the flipped classroom approach; 2) examine students' sight-reading achievement after participating in learning activities based on the developed plan; and 3) study students' satisfaction with the learning management plan to enhance sight-reading skills based on the flipped classroom approach after the learning activities. The sample group consisted of 15 saxophone students from the College of Dramatic Arts in the second semester of the 2024 academic year, who had been studying the instrument for no more than 3 years. The research instruments included: 1) a learning management plan to enhance sight-reading skills, 2) instructional media for sight-reading enhancement, 3) an evaluation rubric for sight-reading skills, and 4) a questionnaire on students' satisfaction with the sight-reading learning activities. The statistics used were mean and standard deviation.

The research findings revealed that: 1) three learning management plans to enhance sight-reading skills based on the flipped classroom approach were developed, with a total duration of 16 hours; 2) the students' sight-reading achievement showed a statistically significant difference at the .05 level, with the post-test mean score ($M = 17.40$, $SD = 1.12$) higher than the pre-test mean score ($M = 11.30$, $SD = 1.29$); and 3) the students' overall satisfaction with the learning management plan for enhancing sight-reading skills was at a good level ($M = 4.39$, $SD = 0.63$).

Keywords: Learning Management Plan, Flipped Classroom Approach, Sight-Reading Skills, Saxophone

บทนำ

วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นสถานศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาจุดมุ่งหมายพัฒนาทักษะวิชาชีพ ด้านดนตรีและนาฏศิลป์ทั้งไทยและสากล มีการจัดการเรียนการสอนโดยจัดตามกลุ่มภาควิชา 3 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชานาฏศิลป์ไทย ภาควิชาดุริยางค์ไทย และภาควิชาศิลปสากล ซึ่งในภาควิชาศิลปสากล ประกอบไปด้วย 3 กลุ่มสาระ คือ กลุ่มสาระดนตรีสากล กลุ่มสาระคีตศิลป์สากล และกลุ่มสาระนาฏศิลป์สากล โดยจุดมุ่งหมายในการสำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น คือ ผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการปฏิบัติดนตรีหรือนาฏศิลป์ที่ผู้เรียนได้เลือกเรียน รวมไปถึงการบูรณาการความรู้ที่ทักษะที่นักเรียน มีนั้นนำมาเผยแพร่ได้ ซึ่งในการที่ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้นั้น ครูผู้สอนต้องบ่มเพาะความรู้พื้นฐานและเจตคติที่ดีต่อเครื่องมือที่นักเรียนเลือกเรียนให้เข้าใจจนผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคตได้ (วิทยาลัยนาฏศิลป์, 2562)

แซกโซโฟน เป็นหนึ่งในเครื่องดนตรีที่มีการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระดนตรีสากลของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในการเรียนการสอนปฏิบัติแซกโซโฟนนั้นตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้เรียนจะต้องรู้ในเรื่องการอ่านโน้ต

ร้องโน้ต เขียนโน้ต หลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น การปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติด้วยการแสดงออกอย่างมีคุณภาพการประเมินพัฒนาการทางทักษะดนตรีสากลของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ (วิทยาลัยนาฏศิลป์, 2562) ซึ่งเนื้อหาทั้งหมดในการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเอกเครื่องมือแซกโซโฟนนั้นมีสิ่งหนึ่งที่พบเจอตลอดการเรียนการสอนคือการอ่านโน้ต ทักษะการอ่านโน้ตมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนหรือการฝึกปฏิบัติแซกโซโฟน โดยเฉพาะการอ่านโน้ตฉบับพลันเพื่อให้นักเรียนอ่านโน้ตได้เร็วและถูกต้องในการฝึกปฏิบัติ ส่งเสริมให้นักเรียนนำไปใช้ในอนาคต ดังที่ Angela Beth Space, (2003) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านโน้ตฉบับพลันว่า การอ่านโน้ตฉบับพลันเป็นส่วนสำคัญของการเป็นนักดนตรีทุกคน และเป็นทักษะที่พึงประสงค์สำหรับนักดนตรีทุกระดับที่ต้องตระหนักได้ว่าความก้าวหน้าในอาชีพการแสดงจะถูกลดทอนลง เมื่อไม่มีทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันนักดนตรีนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านโน้ตแบบฉบับพลันได้จะใช้เวลาเพิ่มขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางดนตรี

โดยในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาปฏิบัติเอกเครื่องมือแซกโซโฟน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่เริ่มเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ช่วงเวลาไม่เกิน 3 ปี นั้น มีปัญหาการอ่านโน้ตฉบับพลัน โดยปัญหาที่กล่าวมานั้น ทราบจากการวัดและประเมินผลด้านการอ่านโน้ต รวมไปถึงฝึกการสังเกตผู้เรียนจากการฝึกซ้อมการบรรเลงเดี่ยวและรวมวงนั้น พบว่านักเรียนกลุ่มดังกล่าวไม่สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและรวดเร็วได้ ส่งผลให้นักเรียนจะต้องทำการฝึกซ้อมโน้ตนั้น ๆ เป็นเวลานานมากขึ้น ซึ่งในส่วนนี้เมื่อนักเรียนใช้เวลาในการอ่านโน้ตนานขึ้นทำให้ระยะเวลาในการเรียนหรือการฝึกซ้อมเรื่องอื่นนั้น ๆ น้อยลงไปทำให้ผลการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์รวมไปถึงครูผู้สอนต้องวางแผนการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อ ๆ ไปต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอน และเมื่อนักเรียนไม่สามารถอ่านโน้ตได้คล่องทำให้ไม่มีกำลังใจในการฝึกซ้อม ซึ่งในส่วนนี้ครูผู้สอนต้องศึกษาองค์ประกอบการพัฒนาการอ่านโน้ตฉบับพลัน เพื่อจัดเนื้อหาสาระการที่เหมาะสม รวมไปถึงวิธีการสอนเทคนิคการสอน เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้มีผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

การเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจากการเน้นครูเป็นศูนย์กลางเป็นการที่ผู้เรียนและครูมีส่วนร่วมซึ่งกันและกันในการเรียนการสอนจะช่วยส่งเสริมทักษะของผู้เรียนมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการสอนแบบย้อนกลับ (Backward Design) ที่มุ่งเน้นที่ชิ้นงานมีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ครูและผู้เรียนได้ร่วมกันพัฒนา และส่งเสริมทักษะของผู้เรียน ดังงานวิจัยของ Jessica Paige Warner, (2010) ได้กล่าวว่า การศึกษากับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา โดยใช้หลักสูตรดนตรีแนวการสอนแบบย้อนกลับและทฤษฎีของบลูม นั้น ผู้เรียนมีการพัฒนาในการเรียนดีขึ้นและสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ในรายวิชาอื่น ๆ

แนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบย้อนกลับ นั้น ครูผู้สอนเป็นส่วนสำคัญในการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนตั้งศักยภาพของตนเองออกมา โดยจะแสดงได้ชัดจากชิ้นงานที่ครูได้ตั้งเป้าหมายไปเมื่อตอนต้น ซึ่งแนวทางการสอนย้อนกลับนั้นเป็นเหมือนเข็มทิศในการจัดการเรียนการสอนว่าครูผู้สอนต้องพึงตระหนักอยู่เสมอว่า (เดชกุล มัทวานุกูล, 2559 อ้างอิงจาก Wiggins and McTighe, 1998) Wiggins and McTighe ผู้คิดค้นแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สิ่งที่สำคัญในการใช้แนวการสอนแบบย้อนกลับ คือ 1) กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ 2) กำหนดชิ้นงานหรือหลักฐานทางพฤติกรรม และ 3) วางแผนกิจกรรมเพื่อร้อยเรียงสู่ชิ้นงานที่ได้กำหนดไว้เบื้องต้น ซึ่งในการวัดผลนั้นเราต้องคำนึงถึงความเข้าใจของผู้เรียนจะได้หลังจากการเรียนโดยสิ่งนี้จะแสดงออกจากการบรรเลงหลังจากผ่านการเรียนไปแล้วนั้น การเลือกบทเพลงในการเรียนการสอนนั้นเป็นสิ่งจำเป็น โดยเป็นความรับผิดชอบของครูผู้สอนในการเลือกบทเพลงให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์ตรง ทั้งการเรียนรู้อยู่ในทางทฤษฎีและปฏิบัติ การจัดการเรียนการสอนแบบย้อนกลับเป็นแนวทางการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางปรัชญา และการสอนที่จะช่วยให้ครูผู้สอน

สามารถเลือกเพลงและสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ นำไปสู่การฝึกซ้อมและการปฏิบัติที่ดีของผู้เรียน

สิ่งหนึ่งที่สำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนนั้น คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เปรียบดังเข็มทิศในการจัดการเรียนการสอนของครูว่าจะสร้างกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรอย่างไร จะจัดเรียงเนื้อหาสาระอย่างไร จะใช้สิ่งใดเป็นการวัดและประเมินผล ซึ่งแผนกิจกรรมเป็นส่วนประกอบสำคัญสำหรับครูให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นลำดับขั้นต่อนั้นเองด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะนำแนวทางการสอนแบบย้อนกลับมาพัฒนาแผนการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน สำหรับนักเรียนแซกโซโฟนวิทยาลัยนาฏศิลป์ และนำไปสู่การปฏิบัติแซกโซโฟนที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะ การอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-3 เครื่องมือเอกแซกโซโฟน จำนวน 21 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยนาฏศิลป์

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-3 เครื่องมือเอกแซกโซโฟน จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่เรียนมาแล้วไม่เกิน 3 ปี เนื่องจากนักเรียนขาดความแม่นยำเรื่องการอ่านโน้ตฉบับพลัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 4 ชิ้น มีดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1) วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาดุริยางค์สากล ศึกษาเอกสาร แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน และขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2) ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

3) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ให้ผู้เชี่ยวชาญ

ด้านดนตรีศึกษา และด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพค่าดัชนี ความสอดคล้อง และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

2.2 สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษา เอกสาร ตำรา ขอบข่ายในเรื่องวิธีการสร้างสื่อการสอนเพื่อเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน

2) ดำเนินการสร้างสื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

3) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพเพื่อตรวจสอบคุณภาพค่าดัชนีความสอดคล้อง และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

2.3 เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (scoring rubric) โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1) วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาดุริยางค์สากล ศึกษาเอกสาร แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะแบบรูบริก

2) ดำเนินการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะเรื่องการอ่านโน้ตฉบับพลัน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก

3) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพค่าดัชนีความสอดคล้องและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ

3) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟนวิทยาลัยนาฏศิลป์ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ค่าดัชนีความสอดคล้องและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1. ผู้วิจัยทำการทดสอบทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์การประเมินจาก แบบประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่สร้างขึ้นโดยให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้จนครบ

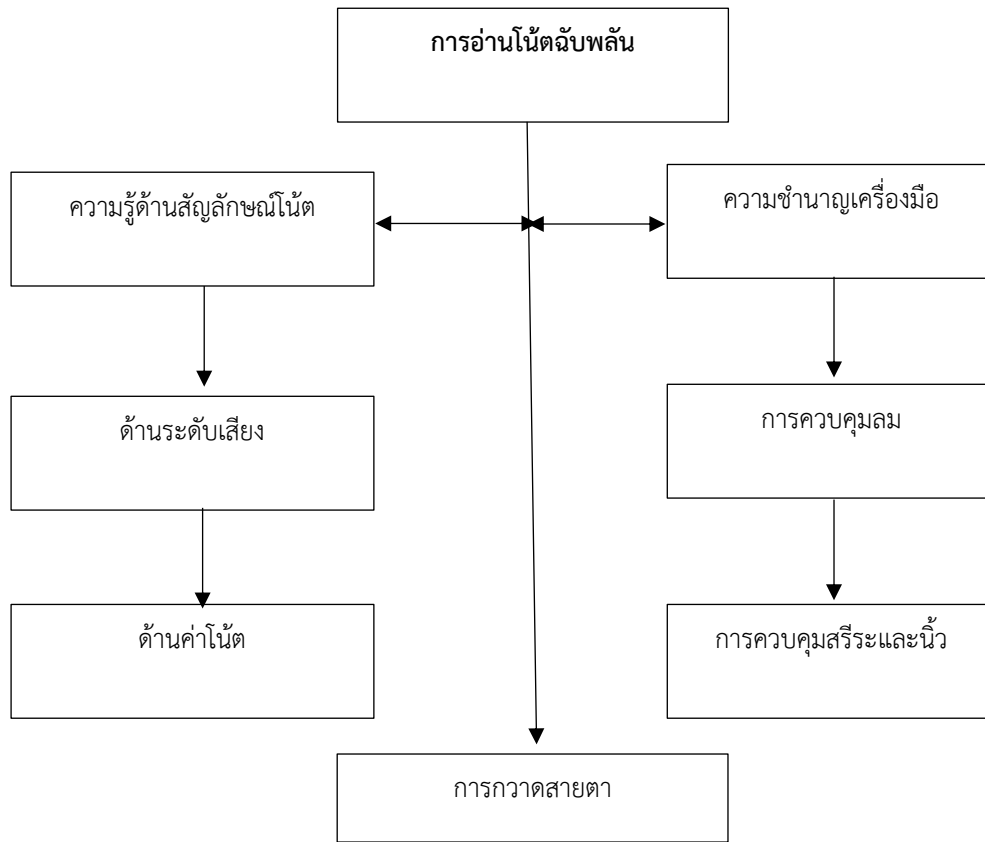
3.3 ผู้วิจัยทำการทดสอบทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์การประเมินจากแบบประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์อีกครั้ง จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

3.4 ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน จากนั้นนำผลที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

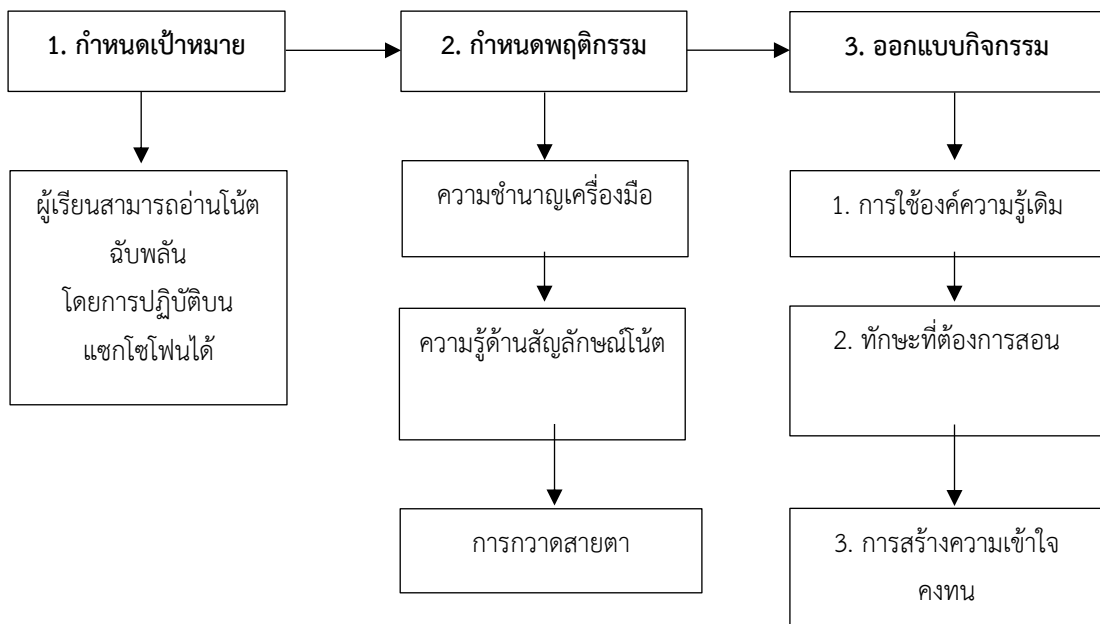
ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ การสร้างแผนการสอน หลักสูตรนาฏดุริยางค์ แนวทางการสอนแบบย้อนกลับ และการเสริมสร้างทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันนั้นจนทำให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ซึ่งภายในแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ จะประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อแผน ค่าโน้ต ระดับเสียง และวิธีการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 4 ชั่วโมง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อแผน หลักการอ่านโน้ตให้ถูกต้องและรวดเร็ว เวลา 4 ชั่วโมง 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ชื่อแผน การอ่านโน้ตฉบับพลันเพื่อการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 8 ชั่วโมง สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับ นักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ และเกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะผู้วิจัยต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการพัฒนาการฝึกทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน รวมไปถึงการร้อยเรียงเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ โดยได้ผลการวิเคราะห์ดังภาพที่ 1 และภาพที่ 2

ภาพที่ 1 องค์ประกอบหลักในการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน

จากภาพที่ 1 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักในการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ที่ผู้ฝึกต้องมีทักษะดังกล่าวเพียงพอเพื่อที่จะตอบสนองต่อการอ่านโน้ตฉบับพลัน ซึ่งประกอบไปด้วย ความรู้ด้านสัญลักษณ์โน้ต ซึ่งผู้ฝึกต้องมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านโน้ตทั้งด้านระดับเสียงและค่าโน้ต และความชำนาญในเครื่องมือ เพื่อจะตอบสนองต่อสมองเมื่อรับสารในการอ่านโน้ต แล้วปฏิบัติเครื่องมือได้อย่างทันท่วงที โดยอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ การกวาดสายตา ในส่วนนี้ คือ การที่เราจะต้องฝึกมองโน้ตเป็นภาพว่า หรือดูทิศทางของโน้ตเป็นภาพรวม เพื่อที่จะรับสารและส่งการจากสมองสู่การปฏิบัติเครื่องมือ ถ้าขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไปจะทำให้ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันนั้น ไม่แข็งแรง เปรียบเทียบได้จากการอ่านหนังสือที่มีการเรียงอักษรหรือสระผิดแต่เรายังคงสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง

ภาพที่ 2 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับสั้นตามแนวการสอนย้อนกลับ

จากภาพที่ 2 ผู้วิจัยได้ถอดองค์ประกอบหลักในการพัฒนาการอ่านโน้ตฉบับสั้นมาพัฒนา แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการของแนวการสอนแบบย้อนกลับมาผนวกรวม เพื่อให้ให้นักเรียนมีพฤติกรรมเป็นไปตามที่กำหนด โดยหลักการของแนวการสอนแบบย้อนกลับ คือ การกำหนดเป้าหมาย กำหนดพฤติกรรม และจึงออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการให้นักเรียนเกิดขึ้นโดยสิ่ง ๆ นั้นสามารถวัดได้ และในการออกแบบกิจกรรมต้องคำนึงถึง 3 ขั้นตอนในการออกแบบกิจกรรมนั้น คือ ขั้นแรก การนำองค์ความรู้เดิมมาสอน ขั้นที่ 2 การนำเสนอเรื่องที่ต้องการจะสอน ในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ มุ่งเน้นไปที่การอ่านโน้ตฉบับสั้นโดยใช้เทคนิคการกวาดสายตาในส่วนนี้ผู้วิจัยจึงจัดทำสื่อการสอนเพื่อพัฒนาในส่วนนี้ คือ สื่อการสอนที่มีดนตรีประกอบ เพื่อเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนนั้นสามารถบรรเลงต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง และยังคงกวาดสายตาต่ออ่านโน้ตต่อไปได้ และขั้นตอนที่ 3 คือ การสร้างความเข้าใจคงทน ในแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะนี้เน้นไปที่การทำซ้ำ และเพิ่มความซับซ้อน เพื่อที่จะให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตฉบับสั้นให้แข็งแรงยิ่งขึ้น

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับสั้นของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับสั้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแชทโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติทดสอบค่าที แบบ t-pair สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับสั้นก่อนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับสั้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแชทโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบ t-pair สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว

ผลการวิจัย

การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ได้ผลการวิจัยซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการอ่านโน้ตฉับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ประกอบได้ด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อแผน ค่าโน้ต ระดับเสียงและวิธีการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 4 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อแผน หลักการอ่านโน้ตให้ถูกต้องและรวดเร็ว เวลา 4 ชั่วโมง

3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ชื่อแผน การอ่านโน้ตฉับพลันเพื่อการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 8 ชั่วโมง

ระยะเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง มีจุดประสงค์หลัก คือ ผู้เรียนสามารถอ่านโน้ตฉับพลันและปฏิบัติบนแซกโซโฟนได้

ภาพที่ 3 คิวอาร์โค้ด (QR Code) แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ภาพที่ 4 คิวอาร์โค้ด (QR Code) สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

5

แบบฝึกกิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตโดยการบรรเลงบนแซกโซโฟนให้ถูกต้อง
2. สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อฝึกซ้อมร่วมกับดนตรีประกอบ

No.1

No.2

No.3

*

ข้อ 1

ข้อ 2

ข้อ 3

ภาพที่ 5 ตัวอย่างสื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตาม
แนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ ด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับ
นักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้
เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับ นักเรียนแซกโซโฟน
วิทยาลัยนาฏศิลป์

การเปรียบเทียบ	N	Mean	SD	t	sig
ก่อนเรียน	15	11.30	1.29	26.59	.00
หลังเรียน	15	17.40	1.12		

*p>.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนมีความแตกต่างกันทางนัยยะสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($M = 17.40, SD = 1.12$) ซึ่งมากกว่าก่อนเรียน ($M = 11.30, SD = 1.29$) จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ มีผลการเรียนที่ดีขึ้น โดยเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 การศึกษาผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว

พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.63 ($M = 4.39, SD = 0.63$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่อยู่ระดับมากที่สุด คือ ข้อคำถามที่ว่า “สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง” โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.47 และ “สื่อการสอนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกต่อผู้ใช้งาน” โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ที่ 0.62

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้วิจัยขอเสนอการสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน โดยประกอบไปด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อแผน ค่าโน้ต ระดับเสียง และวิธีการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 4 ชั่วโมง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อแผน หลักการอ่านโน้ตให้ถูกต้องและรวดเร็ว เวลา 4 ชั่วโมง 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ชื่อแผน การอ่านโน้ตฉบับพลัน เพื่อการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 8 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

2. ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยเป็นการนำคะแนน ก่อนเรียน-หลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนมีเฉลี่ยหลังเรียน อยู่ที่ 17.40 และมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 11.30 ซึ่งค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนทุกคน มีผลคะแนนหลังเรียนอยู่ในระดับดี

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.39 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน โดยประกอบไปด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผนการจัดการ

เรียนรู้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อแผน ค่าโน้ต ระดับเสียงและวิธีการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 4 ชั่วโมง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อแผน หลักการอ่านโน้ตให้ถูกต้องและรวดเร็ว เวลา 4 ชั่วโมง 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ชื่อแผน การอ่านโน้ตฉบับพล้นเพื่อการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 8 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง มีจุดประสงค์หลัก คือ ผู้เรียนสามารถอ่านโน้ตฉบับพล้นและปฏิบัติบนแซกโซโฟนได้ โดยในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ฯ แนวทางการสอนแบบย้อนกลับ การอ่านโน้ตฉบับพล้นและการปฏิบัติแซกโซโฟน ซึ่งผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือกับผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งเป็นคะแนนที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้จริง แผนการจัดการเรียนรู้นี้ เป็นแผนที่สร้างตามแนวการสอนแบบย้อนกลับโดยในขั้นตอนการสร้างนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาทักษะการอ่านโน้ตฉบับพล้น เพื่อจัดทำเนื้อหาและจุดประสงค์ให้เหมาะสมรวมไปถึงการคัดเลือกบทเพลงเพื่อวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลญารัตน์ เทพบุตร, สิริยุพิน ศุภรัตน์ชภัคชนา, และปริญญา ทองสอน (2562) เรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบย้อนกลับร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ ในรายวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เอกนาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การบวก ลบ เอกนาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง พหุนาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การบวก ลบ พหุนาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การคูณ พหุนาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การหาร พหุนาม โดยได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจน ความเป็นไปได้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ซึ่งจะเห็นได้ว่าแผนการจัดการเรียนการสอนของงานผู้วิจัยและของกัลญารัตน์ เทพบุตร, สิริยุพิน ศุภรัตน์ชภัคชนา และปริญญา ทองสอน (2562) มีการแบ่งเนื้อหาออกอย่างชัดเจนซึ่งหลักการในสอนแบบย้อนกลับ คือ การทอต่อค้ความรู้ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนตามองค์ความรู้ นั้น ๆ ผ่านชิ้นงาน โดยเนื้อหาจะไล่จากง่ายไปหายาก หรือไล่จากองค์ความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อค่อย ๆ เสริมสร้างสิ่งใหม่หรือเนื้อหาใหม่ที่ต้องการสอดแทรกนั่นเอง

2. ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพล้นของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยเป็นการนำคะแนนก่อนเรียน - หลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพล้นของผู้เรียนมีเฉลี่ยหลังเรียน อยู่ที่ 17.40 และมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 11.30 ซึ่งค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนทุกคน มีผลคะแนนหลังเรียนอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับแนวคิดของ ณัฐ เชียงทอง (2555) เป็นงานวิจัยเรื่องแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้นมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 46.13 และหลังเรียนอยู่ที่ 74.44 และ ภาณุมาศ ธีรธรรมนุกูล (2560) ได้ทำงานวิจัย เรื่อง ชุดการสอนทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นเบื้องต้นสำหรับกีตาร์ไฟฟ้าซึ่งในการเก็บข้อมูลของงานวิจัยดังกล่าว เป็นการเก็บข้อมูลแบบก่อนเรียนและหลังเรียนทุก ๆ หัวข้อ ซึ่งงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้น ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา การอ่านโน้ตฉบับพล้น โดยใช้การเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลัง โดยงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้น พบว่าหลังจากใช้เครื่องมือในงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตต้นนั้นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนหลังเรียนพัฒนาขึ้น

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.39 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดี เนื่องจากแผนการจัดการเรียนเป็นการจัดทำเนื้อหาที่ไล่จากเรื่องที่นักเรียนมีความรู้อยู่เดิมค่อย ๆ เพิ่มเทคนิคการอ่านโน้ตฉบับพล้น และยังมีสื่อการสอนที่เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตฉบับพล้นที่เป็นรูปแบบออนไลน์ และยังมีดนตรีประกอบในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้

มีพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตได้ดี เมื่อพิจารณาจากเฉลี่ยรายข้อพบข้อคำถามที่มีระดับมากที่สุด มีทั้งหมด 2 ข้อ “สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง” โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.47 และ “สื่อการสอนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกต่อผู้ใช้งาน” โดยมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 4.58 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ที่ 0.62 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญกนก ปิยะนิตย์, มานพ แจ่มกระจ่าง และสิริยุพิน ศุภรัตน์ชภัคชนา (2563) เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบย้อนกลับ เรื่อง การใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนความพึงพอใจต่อชุดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.66 ในระดับมากที่สุด โดยงานของผู้วิจัยและงานวิจัยของบุญกนก ปิยะนิตย์, มานพ แจ่มกระจ่าง และสิริยุพิน ศุภรัตน์ชภัคชนา มีจุดที่คล้ายกัน คือ ข้อคำถามที่ว่า “นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง” มีค่าเฉลี่ยที่ 4.76 อยู่ในระดับมากที่สุด จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการศึกษาสิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รวมไปถึงงานวิจัยของบุญกนก ปิยะนิตย์, มานพ แจ่มกระจ่าง และสิริยุพิน ศุภรัตน์ชภัคชนา (2563) ได้นำแนวทางการสอนแบบย้อนกลับที่นำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมาพัฒนาชุดการสอนเหมือนกับงานวิจัยของผู้วิจัย ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้การจัดการเนื้อหาสาระและวิธีการสอนนั้นมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ (Kuh et al., 2008) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนไว้ว่าเป็นความรู้สึกเชิงบวกที่ผู้เรียนมีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยความพึงพอใจนี้เกิดขึ้นได้ทั้งบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน หรือแม้กระทั่งกิจกรรมที่จัดการเรียนการสอนที่จัดให้แก่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะหลังจากทำการวิจัยไว้ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้และแนวการสอนแบบย้อนกลับให้เข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรสามารถปฏิบัติเครื่องมือแซกโซโฟนได้ เนื่องจากในแผนการจัดการเรียนการสอนนั้นมีขั้นกิจกรรมที่ผู้สอนต้องสาธิตให้ผู้เรียนดูและการสังเกตปัญหาของผู้เรียน เพื่อแนะนำแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ไปใช้ในกลุ่มทดลองอื่น ๆ
2. ควรขยายเวลาในการทดลองเนื่องจากในแบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันได้มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องการฝึกความชำนาญเครื่องมือ ซึ่งเป็นส่วนที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการควบคุมเครื่องมือได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กัลญารัตน์ เทพบุตร, สิริยุพิน ศุภรัตน์ชัชคณา และปริญญา ทองสอน. (2562). การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบย้อนกลับร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ ในรายวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 13(1), 1-15.
- ณัฐ เชียงทอง. (2555). *แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแบบแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล).
- เดชกุล มัทวานุกุล.(2559). *การออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward Design)*. สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2564, จาก <https://piladda.wordpress.com/wp-content/uploads/2012/06/backward-design.pdf>
- บุญกนก ปิยะนิตย์, มานพ แจ่มกระจ่าง, และสิริยุพิน ศุภรัตน์ชัชคณา. (2563). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบย้อนกลับ เรื่อง การใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารการศึกษและการพัฒนาสังคม*, 15(2), 1-15.
- ภานุมาส ธีรธรรมานุกุล. (2560). *ชุดการสอนทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นเบื้องต้นสำหรับกีตาร์ไฟฟ้า*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล).
- วิทยาลัยนาฏศิลป์. (2562). *หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง 2562)*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม.
- วิทยาลัยนาฏศิลป์. (2562). *หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม.
- Angela Beth Space. (2003). *A Review Of Sight-Reading Research And Methodologies With Implications For Saxophone Pedagogy*. (Doctor Of Musical Arts, University Of Miami, U.S.A)
- Jessica Paige Warner. (2010). *The Construction of an Elementary Music Curriculum Utilizing Backward Design and Bloom's Taxonomy*. (Honors Program of Liberty University). *Music Education*, 106(3), 54-59. DOI: 10.1177/0027432119893735 <http://journals.sagepub.com/home/mej>
- Kuh, G. D., Cruce, T. M., Shoup, R., Kinzie, J., & Gonyea, R. M. (2008). Unmasking the effects of student engagement on first-year college grades and persistence. *The Journal of Higher Education*, 79(5), 540-563. <https://doi.org/10.1353/jhe.0.0019>